

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.228/2021/13.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Sebe Mária, a tanács elnöke
Dr. Demeter Zsuzsanna, előadó bíró
Dr. Somogyi Gábor, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2021. november 15.
Az ügy tárgya: zsarolás büntette és más bűncselekmények
Terhelt: III. rendű
Elsőfok: Budaörsi Járásbíróság, 7.Fk.62/2013/99., ítélet, tárgyalás
2014. szeptember 26. (jogerő napja: 2014. szeptember 29.)
Másodfok: -
Az indítvány előterjesztője: III. rendű terhelt
Az indítvány iránya: III. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a zsarolás büntette és más bűncselekmények miatt fiataalkorú I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben III. rendű terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálv a Budaörsi Járásbíróság 7.Fk.62/2013/99. számú ítéletét III. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. A Budaörsi Járásbíróság mint fiataalkorúak bírósága a 2014. szeptember 26. napján kihirdetett 7.Fk.62/2013/99. számú ítéletével III. rendű terheltet bűnösnek mondta ki 3 rendbeli zsarolás büntetében, melyből 1 rendbelit társtettesként, 1 rendbelit bűnsegédként, 2 rendbelit folytatólagosan követett el [Btk. 367. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont]. Ezért őt halmazati büntetésül 2 év 4 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napban

határozta meg, továbbá a III. rendű terhelt tekintetében 140.000 forint összegben vagyonek Kobzást rendelt el.

[2] Az ítélet a III. rendű terhelt tekintetében – fellebbezés hiányában – 2014. szeptember 29. napján jogerőre emelkedett.

[3] A jogerős ítéletben megállapított tényállás lényege a következő:

[4] 2000. április közepén sértett 1 elvállalta V. rendű terhelt félkész házának belső épületszobrászati munkáit 100.000 forint értékben. A sértett az anyagköltségre 40.000 forintot kért, 20.000 forintot két részletben megkapott és az ennek megfelelő munkát el is végezte. V. rendű terhelt a munkálatok további folytatásához nem rendelkezett fedezettel, ezért a sértettnek megvételre ajánlotta fel a lakásán található 7 kg, 40.000 forint értékű autófestéket, hogy ennek eladásából fedezze a további munkálatokat.

[5] A sértettnél kb. egy hétig volt az autófesték, de nem tudta értékesíteni, ezért miután V. rendű terhelt azzal hívta fel, hogy ha nem tudta értékesíteni, vigye vissza, mert közben ő talált rá vevőt, azokat 2000. május elején visszavitte V. rendű terhelt lakására, ahol ekkor az V. rendű terhelt családtagjain kívül jelen volt a III. rendű terhelt is.

[6] A III. rendű terhelt közölte a sértettel, hogy a festék az övé és számon kérte, hogy miért csak most hozza vissza, mert ő azt már régen el tudta volna adni. Megragadta a sértett ruházatát, majd a sértett felé ütött és 40.000 forintot követelt tőle azért, mert az állítólagos vevőt a sértett miatt szalasztotta el. Azonnali fizetésre szólította fel a sértettet azzal, hogy ha követelésének nem tesz eleget, akkor bántalmazni fogja, továbbá közölte azt is, hogy most csak azért nem veri meg, mert tekintettel van arra, hogy V. rendű terhelt ismerőse. Azt is közölte, hogy amennyiben a sértett nem tudja a pénzt kifizetni, a tartozását úgy is lerendezheti, ha a tulajdonában lévő Polski Fiat típusú személygépkocsit a nevére íratja, de ezt a sértett megtagadta. Miután a sértett közölte, hogy mivel nincs nála annyi pénz, hogy a követelt összeget ki tudja fizetni, ezért hazamegy érte, V. rendű terhelt 40.000 forintot átadott a III. rendű terheltnek azzal, hogy a sértett most már neki tartozik. A III. rendű terhelt el is távozott a helyszínről, a sértett pedig hazament és még aznap visszament 40.000 forinttal, melyet V. rendű terhelt élettársának átadott és közölte az V. rendű terhelttel, hogy az általa megkezdett munka befejezését már nem vállalja.

[7] V. rendű terhelt 2000. május 9-én telefonon azzal fenyegette meg a sértettet, hogy a munka abbahagyása miatt fizessen meg 200.000 forintot mert, ha ezt nem teszi, megkeresik őt, kiszedik a gépkocsijából, megverik és az autóját is elveszik. A sértett azonban nem fizetett, a rendőrségen feljelentést tett. A festékek a későbbiekben a sértett lakására kerültek (tényállás 1. pontja).

[8] 2000. június 16-án 19 óra körüli időben fiatalkorú I. rendű és III. rendű terheltek, valamint egy ismeretlen személyazonosságú személy felkeresték sértett 2-t a lakásán.

[9] III. rendű terhelt közölte a sértettel, hogy az általa kb. egy éve vásárolt Yamaha típusú motorkerékpár korábban az ő tulajdona volt, de tőle ellopták és megtudta, hogy azt a sértett vette meg, ezért azt a sértett azonnal adja vissza. A sértett nem vitatta, hogy vett motorkerékpárt, de közölte, hogy azt tőle is ellopták. III. rendű terhelt a falat rugdosva, a gépkocsi ajtót csapkodva tovább is követelte a robogót, majd mobiltelefonján felhívta II. rendű terhelte és a telefont a sértettnek átadta, aki a sértettnek azt mondta, hogy ha nem adja vissza a robogót, akkor fizessen 100.000 forintot, különben negyven ember jön a helyszínre Audikkal, Mercedesekkel és agyon verik a sértettet, amennyiben nem fizet, elüldözik a városból.

[10] Sértett 2 a fenyegetések hatására a lakásból 100.000 forintot kihozott és átadott III. rendű terheltnak. Ezt követően fiatalkorú I. rendű terhelt lépett a sértetthez kihasználva, hogy a sértett tart tőlük és 30.000 forintot kért, amiért III. rendű terhelte lecsillapította. A sértett

átadta a kért pénzt fiatalkorú I. rendű terheltek is. A terheltek átadtak egy mobiltelefonszámot is a sértettnek azzal, hogy ha meg lesz a motor, azon jelentkezzenek.

[11] Néhány nap múlva a sértett az egy sörözőben találkozót beszélt meg II. rendű terhelttel, ekkor rajta kívül jelen volt fiatalkorú I. rendű terhelte és III. rendű terhelte is. II. rendű terhelte továbbra is a motor visszaadását követelte, majd ennek sikertelensége után közölte a sértettel, hogy négy autóval tizenöt ember vár kint az utcán, akiknek munkabérét – 300.000 forintot – a sértettnek kell kifizetnie. A sértettet ezt követően telefonon is rendszeresen felhívták a pénz megfizetése érdekében és megfenyegették, hogy kipakolják és felgyújtják a házat, kezét, lábát eltörik, ha nem tesz eleget a követelésüknek. A további összeget a sértett azonban nem fizette meg, és hogy az esetleges bántalmazás elől meneküljön, a városból elköltözött (tényállás 3. pontja).

[12] Sértett 3 2000. januárjától kezdve üzemeltette vállalkozóként társával együtt egy kisvendéglőt. 2000. év február vége felé a vendéglőben II. rendű terhelte vezetésével megjelent III. rendű és fiatalkorú I. rendű terhelte. II. rendű terhelte odament a sértetthez és elmondta neki, hogy a városban bandaháború van, ugyanis egy fővárosi társaság védelmi pénzt szed a vállalkozóktól és biztos benne, hogy a vendéglőt is meg fogják keresni, ezért felajánlotta a sértettnek, hogy ha fizet neki, megvédi a helyet az idegen társaságtól. A sértett nem tartott igényt erre, ezért II. rendű terhelte megfenyegette, hogy gondolja át a dolgot, mert nagyobb baja lehet, majd távoztak a vendéglőből.

[13] Ezt követően II. rendű, III. rendű, fiatalkorú I. rendű és V. rendű terheltek hetenként több alkalommal, rendszeresen megjelentek a vendéglőben, ahol étel- és italfogyasztás közben, kihasználva létszámukból, testalkatukból eredő erőfölényüket, fizetés nélkül távoztak, annak ellenére, hogy a sértett, vagy az éppen ott lévő felszolgáló fizetésre szólította fel őket. Az egyik ilyen esetben a II. rendű terhelte közölte a sértettel, hogy havi 100.000 forintot kell fizetnie védelmi pénzként, mivel tudják, hogy hol laknak, a gyerekeik merre járnak iskolába és nekik is bajuk eshet.

[14] Fiatalkorú VII. rendű terhelte és további öt – a nyomozás során ismeretlenül maradt társa – 2000. március elején 22 óra 30 perc körüli időben a sértett és családja házában megjelentek egy fehér Lada típusú személygépkocsival és a ház teraszának üvegét egyikőjük villáskulccsal bedobta, majd amikor a sértett a zajra kiszaladt, egyikőjük odakiabált neki, hogy: „Ez csak a kezdet volt, hogy ha továbbra sem fizetsz.” A sértettben ekkor már a II. rendű terhelte és társai által a megfélemlítés érdekében alkalmazott nyomás és súlyos fenyegetések hatására olyan félelem alakult ki, hogy saját és családja testi épsége védelmében úgy döntött, hogy fizetni fog a II. rendű terheltek.

[15] A ház teraszüvegének betörését követő napon a II. rendű terhelte és fiatalkorú I. rendű terhelte, III. rendű terhelte, V. rendű terhelte megjelentek a sértett vendéglőjében, ahol a sértett ekkor közölte II. rendű terhelttel, hogy kifizeti a követelt havi 100.000 forintot, de akkor szűnjenek meg a zaklatások. Ezt követően II. rendű terhelte átvette a pénzt, majd ígéretet tett arra, hogy több probléma nem lesz. Ezt követően fiatalkorú I. rendű terhelte a vendéglő elé ültette, hogy „védje” a vendéglőt.

[16] 2000. áprilisában a következő 100.000 forintos összeg esedékességekor a II. rendű terhelte és társasága fiatalkorú I. rendű terhelte, III. rendű terhelte, V. rendű terhelte és fiatalkorú VII. rendű terhelte ismét megjelent és ekkor II. rendű terhelte közölte a sértettel, hogy ezen túl már havi 200.000 forintot kell fizetnie, mert a „bandaháború kitört”. A sértett elmondta, hogy nem tud többet fizetni 100.000 forintnál. II. rendű terhelte dühös lett, azzal fenyegetőzött, hogy nagy bajok lesznek, tudja, hogy a kisebbik fia hova jár óvodába, nehogy valami baja történjen, majd elment a vendéglőből. Másnap azonban visszatértek fiatalkorú VII. rendű terhelte kivételével és ekkor az öt ért újabb fenyegetések hatására félelmében kifizette a megemelt összeget.

[17] Ezt követően a sértett 2000. májusában is kifizetett 200.000 forintot, azonban a védelmi pénzek kifizetésének következtében fizetéseképtelenné vált, így bezárta a vendéglőt. A sértett a fenyegetések hatására II. rendű terheltnek három alkalommal, összesen 500.000 forintot, fiatalkorú I. rendű terheltnek 90.000 forintot fizetett ki (tényállás 4. pontja).

[18] II.1. A jogerős ügydöntő határozat ellen III. rendű terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a Be. 648. § b) pontját, valamint a Be. 649. § (1) és (2) bekezdés a) pontját megjelölve, melyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, elévülés okán az eljárás megszüntetését, illetve új eljárás lefolytatására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező elsőfokú bíróság kijelölését, helyes jogi minősítés megállapítására kötelezését kérte, valamint indítványozta az ítélet alaptörvény-ellenesség miatti törlését.

[19] A terhelt a felülvizsgálati indítványban előadta, hogy a terhére rótt bűncselekmények elkövetési ideje 2000. évre esik, ehhez képest a büntetőjogi felelőssége megállapítására csak 2014-ben került sor, ezért álláspontja szerint a jogerős ítéletben terhére rótt bűncselekmények miatt a büntethetősége elévülés okán megszűnt.

[20] Sérélmelte továbbá, hogy az ügyében járásbíróság folytatta le az eljárást, holott a terhére rótt bűncselekmény elbírálása a Btk 2. §-a és az 1/1999. Büntető jogegységi határozat alapján megyei bíróság hatáskörébe tartozott.

[21] Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett bűncselekményt nem alaposan derítette fel, bűnössége kétséget kizáróan bizonyításra nem került, a bíróság indokolási kötelezettségének nem tett eleget, a terhére rótt bűncselekmények minősítése téves, az enyhítő körülményeket pedig nem vették figyelembe.

[22] Ebben a körben előadta, hogy a tényállás 1. pontjában írt bűncselekmény esetében az elsőfokú bíróság nem tisztázta, hogy a festék kinek a tulajdona, annak értéke megállapítására nem vont be szakértőt, a festék lefoglalására nem került sor, vagyoni hátrány sem keletkezett, így a terhére rótt bűncselekményt tévesen minősítette a bíróság zsarolás büntettének, az legfeljebb kényszerítés büntettének minősülhet. A tényállás 3. és 4. pontjában írt bűncselekmény kapcsán arra hivatkozott, hogy a tényállásban írtak nem fedik a valóságot, ezért indítványában részletesen leírta, hogy – álláspontja szerint – az esemény hogyan történt. Ezen túl a tényállás 3. pontjában írt cselekményt érintően a nyomozással összefüggésben azt kifogásolta, hogy a rendőrség sértett 2-t gyanúsítottként nem hallgatta ki, nem derítette fel, hogy hová tűnt a robogó, hogy honnan szerzett arról tudomást, hogy ki vette meg a tőle ellopott robogót, a bíróság pedig nem vizsgálta az adásvételi szerződést, amely alapján a károsult ő lenne, sértett 2-t pedig nem kártalanította. A tényállás 4. pontjában írt cselekmény kapcsán kifogásként arra hivatkozott, mely szerint a vendéglő tulajdonosa terhelő vallomást nem tett rá, tőle a sértett által kifizetett összeg lefoglalásra nem került, az ártatlanságát bizonyító tanúk kihallgatására nem került sor.

[23] 2. A Legfőbb Ügyészség Fk.Bf.271/2021/1-I. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta, és indítványozta, hogy a Kúria a jogerős határozatot hatályában tartsa fenn.

[24] A Legfőbb Ügyészség átiratában az indítvány eljárási szabálysértés körében jelzett kifogásai körében alaptalannak tartotta a terheltnek a bíróság hatáskör túllépésre vonatkozó azon állítását, mely szerint a járásbíróság a terhelt olyan ügyében járt el, amelyben a törvény alapján az eljárást első fokon a magasabb hatáskörű törvényszéknek kellett volna lefolytatnia. A Legfőbb Ügyészség álláspontja szerint az eljárás lefolytatása idején hatályos büntetőeljárási törvények egyike sem utalta törvényszék hatáskörébe az eljárás tárgyát képező bűncselekményeket, így ebben a körben a felülvizsgálatra vezető eljárási szabálysértés nem valósult meg.

[25] A terhelt további eljárási kifogásait érintően utalt arra, hogy a felülvizsgálati okok között nem szerepel a jogerős ügydöntő határozat megalapozatlansága, az indokolási kötelezettség megsértése, a kétséget kizáróan nem bizonyított tény terhelt terhére történő értékelését tiltó előírás megsértése vagy más, a jogerős ítélet kötelező megsemmisítésére vezető eljárási szabálysértés, ezért a III. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa az e szabálysértésekre hivatkozó részében a törvényben kizárt, és önmagában az érdemi vizsgálatot nem teszi lehetővé.

[26] A III. rendű terhelt büntethetőség elévülésére vonatkozó kifogását az ügyben foganatosított, a büntethetőség elévülésének megszakítására alkalmas eljárási cselekmények megjelölése mellett tartotta aaptalannak. Ebben a körben – részletesen, dátum szerint időpontok és eljárási cselekmények rögzítésével – utalt arra, hogy a III. rendű terhelttel szemben az elkövetések időpontjától az ügydöntő határozat 2014. szeptember 26. napján történt meghozataláig a jogerős elítélésének alapját képező bűncselekmények miatt kiszabható szabadságvesztések törvényi felső határát figyelembe véve, az elévülést félbeszakító eljárási cselekmények között nyolc évnél hosszabb idő egyik bűncselekmény vonatkozásában sem telt el.

[27] Az indítványnak a tényállás 1. pontjában írt bűncselekmény minősítését érintő kifogása kapcsán a Legfőbb Ügyészség azt fejtette ki, hogy az irányadó tényállás a III. rendű terhelt vonatkozásában valamennyi, a zsarolás súlyosabban minősülő esetének megállapítására vezetően tartalmazza a törvényi tényállási elemeket, ezért az eljáró bíróság a törvénynek megfelelően minősítette a III. rendű terhelt 1. tényállási pontban körülírt cselekményét.

[28] **III.** A III. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa részben törvényben kizárt, részben nem alapos.

[29] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős, vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen, kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra – és nem ténybeli hibákra – hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[30] A terhelt a felülvizsgálati indítványában a felülvizsgálatot megalapozó jogszabályi hivatkozásokat is megjelölte, azok azonban csak tévesen, vagy csak részben fedik le az indítványában érdemben érintett kifogásokat. Ezért a Kúria az indítványban foglaltakat teljes körben, valamennyi kifogásra kiterjedően vizsgálta meg és – tartalma alapján – az indítványában foglalt kifogások egyrészt eljárási szabálysértésre hivatkozásként, másrészt a bűnösség megállapításának sérelmezéseként azonosította.

[31] A Be. 659. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati indítványt a megtámadott határozat meghozatala idején hatályos jogszabályok alapján kell elbírálni. Ez azt jelenti, hogy a Kúriának a felülvizsgálati indítvány elbírálása során az alapeljárás idején hatályban volt anyagi és eljárásjogi kódexek alapján kellett vizsgálnia a bíróságok eljárásának törvényességét.

[32] 2. Eljárási okból felülvizsgálatnak csak a Be. 649. § (2) bekezdésében taxatív felsorolt esetekben van helye, a törvényi felsorolás tételes és nem bővíthető.

[33] 2.1. A terhelt indítványában kifogásolta, hogy az eljárást járásbíróság folytatta le, holott az elkövetés idején hatályban volt eljárásjogi törvény megyei bíróság elsőfokú hatáskörébe utalta az öt év vagy annál súlyosabb szabadságvesztés büntetéssel büntetendő bűncselekmények miatti büntetőeljárások lefolytatását.

[34] A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja alapján valóban felülvizsgálati ok, ha a bíróság a határozatát a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg.

A Be. 608. § (1) bekezdés c) pontja alapján a másodfokú bíróság nem ügydöntő végzésével hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a bíróság a hatáskörét túllépte, ez tehát felülvizsgálatot is megalapozó, ún. abszolút eljárási szabálysértés.

[35] A bíróság eljárását és a jogerős ügydöntő határozatát a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: korábbi Be.) alapján folytatta le és hozta meg. Ekként a felülvizsgálati indítványban állított eljárási szabálysértés kérdésében is a korábban hatályban volt eljárási törvények hatályos rendelkezéseit kellett alapul venni. Az a terhelti érvelés, mely szerint a büntetőeljárási törvény alkalmazását a büntető anyagi jog időbeli hatályára vonatkozó rendelkezése határozza meg téves, mint ahogyan ezzel együtt az 1/1999. Büntető jogegységi határozatra hivatkozás is.

[36] A rendelkezésre álló ügyiratok alapján megállapítható, hogy az ítéleti tényállás 1. és 3. pontját érintően az Fk.4508/2000/1-1. számú vádirat benyújtására 2001. március 28. napján került sor, míg az ítéleti tényállás 4. pontját érintő Fk.6013/2004/19-1. számú vádirat 2005. április 20. napján érkezett a Budakörnyéki Bírósághoz.

[37] Az ügyészség a III. rendű terheltet vádiratában 2 rendbeli, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: korábbi Btk.) 323. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő súlyos fenyegetéssel elkövetett zsarolás büntettével, illetve 1 rendbeli, a korábbi Btk. 323. § (1) bekezdésben meghatározott zsarolás büntettével vádolta, és a jogerős ítélet a váddal azonos ténybeli alapon állapította meg a III. rendű terhelt bűnösségét az elbíráláskor és a jelenleg is hatályos anyagi jogi jogszabály alkalmazásával a Btk. 367. § (2) bekezdés b) pontja szerint 3 rendbeli súlyos fenyegetéssel elkövetett zsarolás büntetében. A bűncselekmények büntetési tétele két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés.

[38] Az Fk.4508/2000/1-1. számú vádirat benyújtása idején a büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvény volt hatályban, azt a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: korábbi Be.) váltotta fel a 2003. július 1-jei hatályba lépéssel. Az első vádirat benyújtásakor, 2001. március 28-án a vád tárgyát képező bűncselekmények elbírálása az 1973. évi I. törvény 24. §-a alapján helyi bíróság hatáskörébe tartozott, tekintettel arra, hogy azok az 1973. évi I. törvény 25. §-ában, a megyei bíróság hatáskörébe felsorolt bűncselekmények között nem szerepeltek, így a büntetőeljárás törvényesen kezdődött meg a Budakörnyéki Bíróságon.

[39] Az 1973. évi I. törvényt 2003. július 1-jével felváltó, a korábbi Be. 605. § (1) bekezdése úgy rendelkezett, hogy a törvény 2003. július 1. napján lép hatályba, rendelkezéseit a folyamatban lévő büntetőeljárásokban is alkalmazni kell. Ennek megfelelően törvényes volt a bíróság eljárása akkor is, amikor eljárását 2003. július 1. napján követően a korábbi Be. alapján folytatta. Az adott eljárás tárgyát képező bűncselekményeket érintően eltérő hatásköri szabályt a korábbi Be. sem tartalmazott; a Be. 15. §-a első fokon a helyi bíróság hatáskörébe utalt minden olyan bűncselekmény elbírálását, amely nem tartozott a Be. 16. §-ában felsorolt, a megyei bíróság elsőfokú hatáskörébe utalt bűncselekmények közé, a jelen ügy tárgyát képező bűncselekmények pedig nem tartoztak oda.

[40] A jogszabály módosításhoz még hozzátartozik az is, hogy a korábbi Be. 15. §-át módosító, a bíróságok szervezetről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 203. § a) pontja alapján 2012. január 1. napjától a helyi bíróság megnevezést a járásbíróság, az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXI. törvény 34. § (5) bekezdés a) pontja alapján, 2013. január 1. napjától a korábban megyei bíróságként megjelölt bíróság megnevezését a törvényszék megnevezés váltotta fel.

[41] Ezek alapján tehát az állapítható meg, hogy a III. rendű terheltnek felrótt zsarolás büntettét, általános elsőfokú hatáskörű bíróságként a helyi (városi/kerületi) illetve járásbíróságnak kellett elbírálnia, ugyanis e bűncselekmény tekintetében nem rendelkeztek másként a 2003. június 30. napjáig hatályban volt, a büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvénynek a helyi és a megyei bíróság hatáskörét rendező 25-26. §-ai sem és ezen változást a korábbi Be. hatálybalépése sem eredményezett.

[42] Mindezek alapján pedig téves a III. rendű terhelt azon kifogása, mely szerint a jogerős ügydöntő határozatot hozó járásbíróság a terhelt olyan ügyében járt el, amelyben a törvény alapján az eljárást első fokon a magasabb hatáskörű törvényszéknek kellett volna lefolytatnia. Ekként pedig értelemszerűen nem valósult meg a Be. 649. § (2) bekezdésben írt és a Be. 608. § (1) bekezdés c) pont 1. fordulatóban meghatározott eljárási szabálysértés sem, így a III. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa az erre vonatkozó részében alaptalan.

[43] 2.2. A terheltnek a hatáskör túllépést érintő felvetésén túl mindazon kifogása, amelyek a Be. 649. § (2) bekezdésében meghatározott taxáción kívül esnek, törvényi akadály folytán nem képezhetik felülvizsgálat tárgyát.

[44] A felülvizsgálat alapját képező eljárási szabálysértés ugyanis olyan, a törvényben megjelölt szabálysértésekre vonatkozik, amelyeknek lényege, hogy a bírói döntést megelőző bizonyítási eljárás törvényessége maradéktalan legyen. A vádat megelőző eljárás szabályossága, illetve annak elvetése nem tartozik ebbe a kimerítően felsorolt körbe. A nyomozati eljárás esetleges hibái vagy hiányosságai miatt felülvizsgálatra nincs törvényes lehetőség. A vádemelést megelőzően történt eljárási szabálysértés fogalmilag soha nem lehet felülvizsgálat tárgya (BH 2015.154., EBH 2013.B.23., EBD 2012.B.31., EBH 2011.2299.). Ezek relatív eljárási szabálysértések, amelyek nem tartoznak a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt és a felülvizsgálat alapjául szolgáló eljárási szabálysértések körébe. Ugyanakkor a vád törvényessége szempontjából annak ténybeli megalapozottsága – bizonyítékokkal kellően alátámasztottsága – közömbös, ez a büntetőper érdemi kérdése (EBD 2012.B.31.).

[45] Ekként a terhelt indítványában a nyomozóhatóság egyes eljárási cselekményeinek (lefoglalás, gyanúsított- és tanúkihallgatás, tárgy felkutatása) elmaradására, az indokolási kötelezettség megsértésére, a kétséget kizáróan nem bizonyított tény terhelt terhére történő értékelését tiltó előírás megsértésére való hivatkozása felülvizsgálatra alapot nem ad, e felvetések kapcsán a felülvizsgálat kizárt.

[46] Nem sérelmezhető felülvizsgálati eljárásban az sem, hogy az ügyészség kivel szemben és milyen bűncselekmény miatt emelt vádat. Az Alaptörvény rendelkezésén alapuló közvádlói szerep következik a Be. 5. §-ában rögzített, az eljárási feladatok megosztása, továbbá a Be. 6. §-a szerinti vádelv alapvető rendelkezéseiből. Közvádlóként az ügyész dönt a vádemelésről vagy az eljárás más, a büntetőeljárási törvényben meghatározott módon történő befejezéséről [az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény 19. § (1) bekezdés].

[47] 3. Anyagi jogi okból az I. rendű terhelt a bűnösségének törvénysértő megállapítását is kifogásolta.

[48] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint valóban felülvizsgálati ok, ha a bíróság jogerős ítéletében a terhelt büntetőjogi felelősségét a büntető anyagi jogi szabályok megsértésével állapította meg.

[49] Ugyanakkor a felülvizsgálat alapvető szabálya, hogy a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés]. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó [Be. 659. § (1) bekezdés].

[50] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti felülvizsgálati ok akkor valósul meg, ha a jogerős ítéleti tényállásban foglalt terhelti magatartás nem meríti ki bűncselekmény törvényi tényállási elemeit, avagy – ugyancsak az irányadó tényállásból kitűnően – büntethetőséget kizáró vagy megszüntető ok ellenében került sor a terhelt elítélésére. Az indítvány elévülésre hivatkozása olyan érvelés, amely büntethetőséget megszüntető ok fennállását állítja.

[51] A fenti rendelkezések összevetéséből azonban az következik, hogy a megállapított tényállást támadó részben az indítvány törvényben kizárt, míg az indítvány jogi kifogásait a jogerős ítéletben megállapított tényállás alapulvételével kell elbírálni.

[52] 3.1. A Btk. 25. § b) pontja alapján az elkövető büntethetőségét megszünteti a bűncselekmény elévülése.

[53] A Btk. 26. § (1) bekezdése alapján a büntethetőség a büntetési tétel felső határának megfelelő idő, de legalább öt év elteltével évül el. A III. rendű terhelt terhére rótt bűncselekmények elkövetésének idején a korábbi Btk. 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján a büntethetőség elévülésének időtartama a büntetési tétel felső határának megfelelő idő, de – ha e törvény másképp nem rendelkezik – legalább három év.

[54] Az elévülési idő az elkövetett bűncselekmény Btk. Különös Részében meghatározott törvényi büntetési tételekhez, és mindenkor az adott cselekmény anyagi jogi jogszabályoknak megfelelő törvényes minősítéséhez igazodik (BH 2018.324., BH 2012.86.). A büntethetőség elévülése minden esetben az elkövető által megvalósított, büntetőjogi felelősségét megalapozó bűncselekményre vonatkozhat függetlenül attól, hogy milyen büntetési tétellel fenyegetett bűncselekmény miatt indult a nyomozás és folyt a büntetőeljárás (EBH 2008.1764.).

[55] A Btk. 27. § a) pontja szerint az elévülés kezdő napja befejezett bűncselekmény esetén az a nap, amikor a törvényi tényállás megvalósul. Az eredmény bűncselekmények esetén – és ilyen a zsarolás büntette is – az elévülés kezdő napja az eredmény, zsarolás esetén a vagyoni hátrány bekövetkezésének időpontjával azonos. A folytatolagosság törvényi egységébe tartozó több részcsselekmény esetén az utolsó részcsselekmény időpontja tekintendő elkövetési időnek, az egyes részcsselekmények önálló elévülése kizárt.

[56] A Btk. 28. § (1) bekezdése alapján azonban az elévülést félbeszakítja a bíróságnak, az ügyésznek, a nyomozó hatóságnak, illetve nemzetközi vonatkozású ügyekben az igazságügyért felelős miniszternek vagy a külföldi hatóságnak az elkövető ellen a bűncselekmény miatt fogantatosított büntetőeljárás cselekménye. A félbeszakítás napján az elévülés határideje ismét elkezdődik. A korábbi Btk. 34. § a) pontja az elévülés kezdő napját, a korábbi Btk. 35. § (1) bekezdése a büntetőügyben eljáró hatóságok bűncselekmény miatt fogantatosított eljárási cselekményeihez fűződő elévülés megszakítására alkalmasságát a hatályos Btk. rendelkezéseivel egyezően szabályozta.

[57] A III. rendű terhelt esetében – figyelemmel a terhére rótt bűncselekmények büntetési tétel felső határára – az elévülési idő 8 év, miután az anyagi jogi jogszabály 2013. július 1-jével való megváltozása sem módosította a zsarolás – terhelt szempontjából releváns – büntetési tételkeretét. Mindez pedig azt jelenti, hogy a III. rendű terhelt 2000. májusának első napjaiban (tényállás 1. pontja), 2000. júniusának első felében (tényállás 3. pontja), valamint 2000. májusában (tényállás 4. pontja) megvalósult cselekményeinek elévülése, amennyiben az elévülést félbeszakító eljárási cselekmény nem történik, a törvényes minősítéshez tartozó büntetési tétel felső határának megfelelő nyolc év elteltével, 2008. májusában, illetve júniusában bekövetkezett volna.

[58] Az elévülési határidő letelte előtt fogantatosított, az eljárás előbbre vitelére alkalmas eljárási cselekmény azonban a büntethetőség elévülésének félbeszakadását eredményezi. A

büntethetőség elévülését félbeszakító eljárási cselekménynek pedig az tekintendő, amelynek foganatosítója olyan, büntetőügyekben eljáró hatóság, amely az adott büntetőügyben eljár; emellett az ügy előbbre vitelét célozza, tehát érdemi, s amelynek a ténybeli alapja azonos az utóbb vád tárgyává tett cselekmény ténybeli alapjával (tárgyi feltétel); tartalma szerint pedig meghatározott személy – az elkövető – ellen e tények bekövetkezésében, előidézésében játszott szerepének tisztázására irányul (személyi feltétel), függetlenül attól, hogy az eljárási cselekmény megtételekor ennek a személynek a kiléte ismert vagy ismeretlen, illetve hogy a majdani vádlottal szemben megtörtént-e a megalapozott gyanú közlése, gyanúsítottkénti kihallgatása. E feltételek együttes teljesülése esetén az elévülés félbeszakad (BH 2021.34., BH 2018.324., BH 2012.278., BH 2008.110., BH 2007.363.).

[59] A bűncselekmény elévülését tehát félbeszakítja a nyomozás elrendelése – akár ismeretlen tettes ellen is – valamint a gyanúsított ki hallgatás, továbbá ilyen joghatása van a vádemelésnek is, a bíróság eljárásban büntetőeljárás előre vitelét szolgáló intézkedésnek minősül a tárgyalási határnapot kitűző bírói utasítás teljesítése, azaz az idézések, értesítések kibocsátása, valamint a terhelt tartózkodási helyének felkutatása érdekében első alkalommal kiadott lakhelykutatás, rendőrségi megkeresés, elfogatóparancs is (BH 2003.99.).

[60] Ennek megfelelően a terhelt vonatkozásában elévülést félbeszakító eljárási cselekmény minden olyan határnapos kitűzés, ahol a tárgyalásra a bíró a rendelkezésre álló adatok birtokában (ismert lakcím, tartózkodási hely) idézni rendeli a terheltet; vagyis ilyen esetben az elévülés szempontjából közömbös, hogy adott terhelt vonatkozásában a bíróság érdemben tudott-e tárgyalást tartani (BH 2013.143.).

[61] A rendelkezésre álló ügyiratok szerint a III. rendű terhelt 2000. májusában elkövetett bűncselekményei (tényállás 1. és 3. pontja) miatti ügyében a nyomozást 2000. június 19. napján rendelték el, majd a vádirat benyújtására 2001. március 28. napján került sor. A 2000. júniusában (tényállás 4. pontja) megvalósított cselekmény miatt a büntetőeljárás 2004. január 19. napján indult, ebben az ügyben a vádirat 2005. április 20. napján érkezett a bírósághoz.

[62] A nyomozás elrendelése és a vádirat benyújtása között a III. rendű terhelt gyanúsított ki hallgatása (2004. március 31.), de a foganatosított tanúki hallgatások, a személyi szabadságot elvonó kényszerintézkedés elrendelése az elévülést félbeszakító nyomozási cselekményeknek minősülnek.

[63] A Budakörnyéki Bíróság az előtte az Fk.4508/2000/I-1. számú vádirat (tényállás 1. és 3. pontja) alapján 14.B.533/2001. számon folyó eljárásban 2003. január 16., március 20., június 10. és december 4., valamint 2004. március 25., június 15. és október 28., továbbá 2005. március 24. napján tartott érdemi tárgyalást, amelyeken – az utolsó kettő kivételével, amelyre azonban az idézése szabályszerű volt – a III. rendű terhelt jelen is volt.

[64] Ezt követően a bíróság az Fk.6013/2004/19-1. számú vádirat (tényállás 4. pont) alapján ugyancsak előtte folyamatban lévő büntetőügyet a 2005. április 27. napján meghozott és május 10. napján jogerős 14.Fk.464/2005/2. számú végzésével a fenti 14.B.533/2001. számú büntetőügyhöz egyesítette, majd az egyesített ügyben 2005. szeptember 20., 2005. december 6., 2006. június 1. és 2006. június 6. napjaira tűzött tárgyalást, a 2006. június 1-jei tárgyalás kivételével érdemi tárgyalást tartott, melyeken – a 2005. december 6-i kivételével, amelyre azonban az idézése szabályszerű volt – a III. rendű terhelt jelen volt.

[65] A 2006. június 6-i tárgyaláson a bíróság az eljárást a 14.Fk.533/2001/97. számú végzésével valamennyi terhelt tekintetében felfüggesztette, azonban e végzést a Pest Megyei Bíróság a 2007. július 5. napján kelt 2.Bfk.358/2007/3. számú végzésével hatályon kívül helyezte és az eljárás folytatását rendelte el.

[66] Az ezt követően 19.Fk.869/2007. számon tovább folytatódó ügyben a bíróság 2010. január 19. napján tartott a III. rendű terhelt jelenlétében érdemi tárgyalást, ahol az eljárás

újrakezdése mellett folytatta a bizonyítási eljárást. A bíróság ezt követően 2010. április 27. és 29. napjaira tűzte ki a következő tárgyalási napot, melyre szabályszerűen idézte is a III. rendű terheltet, azonban a tárgyalás átszignálás miatt elhalasztásra került.

[67] A Budakörnyéki Bíróság, miután a Be. 448. § (1) bekezdésében meghatározott kizárólagos illetékességi szabály 2011. szeptember 1. napjával hatályon kívül helyezésre került, a 2011. október 10. napján meghozott 19.Fk.869/2007/68. számú végzésével az ügy áttételéről rendelkezett az illetékességgel rendelkező Budaörsi Városi Bíróságra.

[68] A Budaörsi Városi Bíróság az eljárást 7.Fk.273/2012. számon folytatta, ennek során a III. rendű terhelt a 2012. június 15. és 2012. szeptember 28. napjára tűzött tárgyalásokon szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, és mivel a 2012. október 3-i határnapra az elővezetése nem vezetett eredményre, a bíróság a III. rendű terhelt ellen 2012. október 11-én elfogatóparancsot, illetve 2013. szeptember 11. napján európai elfogatóparancsot bocsátott ki.

[69] Az elfogatóparancs alapján a III. rendű terheltet 2014. május 9-én Németországban elfogták és a bíróság a 2014. július 3. napján meghozott 7.Fk.62/2013/82-I. számú végzésével előzetes letartóztatását rendelte el az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetéséig.

[70] A bíróság az ügyben 2014. szeptember 26. napján megtartott tárgyaláson hozta meg az ügydöntő határozatot, mellyel szemben III. rendű terhelt és védője fellebbezést nem jelentettek be.

[71] A III. rendű terhelttel szemben indított büntetőeljárások tárgyát képező cselekmények ténybeli alapja – mint ahogyan arra a Legfőbb Ügyészség is helytállóan hivatkozott – a vád tárgyává tett cselekmények ténybeli alapjával és a bíróság jogerős ügydöntő határozatában terhére rótt cselekményekkel mindvégig azonos volt. E cselekmények a két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, súlyos fenyegetéssel elkövetett zsarolás büntetnének megállapítására alkalmasak.

[72] A nyomozás folytatásának elrendelése, a vádemelés és az érdemi bírósági tárgyalások mind az ügy előrevitelét szolgáló eljárási cselekmények (BH 1998.162.II., BH 2007.363.). Az időpontok alapján pedig kétségtávolú az állapítható meg, hogy két ilyen eljárási cselekmény között a III. rendű terhelt terhére rótt bűncselekményekre irányadó (8 éves) elévülési idő nem telt el, a III. rendű terheltnek a bűncselekmények elévülésére hivatkozása szintén alaptalan. A III. rendű terhelt bűnösségének megállapítására ezért a tényállás 1., 3. és 4. pontjában írt bűncselekmény kapcsán nem büntethetőséget megszüntető ok ellenében, azaz a büntető anyagi jogszabályok megsértése nélkül került sor.

[73] 3.2. A III. rendű terhelt indítványa a tényállás 1. pontjában írt bűncselekmény törvénysértő minősítésének kifogásával összefüggésben sem megalapozott.

[74] Az irányadó tényállás az 1. pontjában zsarolásként értékelt cselekmény tekintetében tartalmazta azt a tényt, hogy a III. rendű terhelt megragadta a sértett ruházatát, majd a sértett felé üvöltve 40.000 forintot követelt tőle és azonnali fizetésre szólította fel azzal, hogy ha követelésének nem tesz eleget, akkor bántalmazni fogja. A III. rendű terheltnek a követelt összeget a helyszínen V. rendű terheltnek adta át, azzal, hogy a sértett így neki tartozik, aki nem sokkal később ezt az összeget az V. rendű terheltnek adta oda.

[75] A Btk. 367. § (1) bekezdése szerint zsarolást követ el az, aki jogtalan haszonszerzés végett más erőszakkal vagy fenyegetéssel arra kényszerít, hogy valamit tegyen, ne tegyen vagy eltűnjön, és ezzel vagyoni hátrányt okoz, és a bűncselekmény súlyosabban büntetendő, ha a zsarolást az élet vagy a testi épség elleni, illetve más hasonlóan súlyos fenyegetéssel követik el [Btk. 367. § (1) és (2) bekezdés b) pont].

[76] A zsarolás szándékos és célzatos eredmény bűncselekmény. A zsarolás kényszerítésben megnyilvánuló elkövetési magatartása a sértett akaratára történő olyan fizikai

és pszichikai ráhatás, amely alkalmas arra, hogy a sértett ennek hatása alatt az elkövető által megkívánt magatartást tanúsítsa.

[77] Az irányadó tényállás szerint a III. rendű terhelt az V. rendű terhelttel közösen előbb erőszakkal, majd testi épség elleni fenyegetéssel kényszerítették a sértettet a vagyoni követelésük teljesítésére vezető magatartásra, vagyis a fizetésre, amely eredményre is vezetett, hiszen a sértett a követelt 40.000 forintot meg is fizette. A sértett a követelésnek a vele szemben – súlyos hátrányként a testi sérülés lehetőségét is magában foglaló – fenyegetés hatására tett eleget.

[78] Az irányadó tényállás szerint – szemben az indítvánnyal – a III. rendű és V. rendű terheltek sértettel szembeni követelésének nem volt jogos jogcíme. A tényállás nem tartalmaz olyan tény, amely alapján a III. rendű terheltek a sértettel szemben támasztott követelését érintően a követelés jogos vagy jogosnak vélt volta lett volna megállapítható. A festék ugyanis, amellyel összefüggésben a III. rendű terhelt a sértettől pénzt követelt, megvolt, hiszen azt a sértett visszavitte, a sértett az V. rendű terhelt által kifizetett munkálatokat is maradéktalanul elvégezte, így ezen túli – jogosnak semmiképpen nem tekinthető – követelést támasztottak III. rendű és V. rendű terheltek a sértettel szemben; vagyis, a terheltek egymás cselekvőségét kiegészítő, összehangolt magatartásának célzata jogtalan haszonszerzésre irányult, magatartásukkal pedig a sértettnek kárt okoztak.

[79] Az irányadó tényállásból tehát – szemben az indítvány azon állításával, mely szerint a bűncselekmény kényszerítésnek vagy önbíráskodásnak minősül – a zsarolás büntetettének súlyosabban minősülő esete törvényi tényállási elemei maradéktalanul kitűnnek, ezért az eljáró bíróság törvényesen állapította meg a terhelt büntetőjogi felelősségét és helyesen minősítette a terhelt erőszakos vagyon elleni cselekményét a Btk. 367. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pontja szerint.

[80] 3.3. A minősítés a III. rendű terhelt másik két, a tényállás 3. és 4. pontjaiban szereplő bűncselekménye esetében is törvényes, miután a törvényi tényállási elemek a tényállás ezen pontjai esetében is hiánytalanok.

[81] 4. Az indítvány további kifogásaival kapcsolatban a Kúria az alábbiakat rögzíti.

[82] 4.1. A felülvizsgálatban a tényállás támadhatatlanságának tilalma azt is jelenti, hogy a felülvizsgálat során nemcsak maga a tényállás, hanem mindaz, ami a tényállás megállapításához vezetett, támadhatatlan. Ennek megfelelően a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a – minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül – kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására.

[83] A felülvizsgálati eljárásban az irányadó tényálláshoz kötöttség olyannyira szigorú szabály, hogy a büntető anyagi jog szabályainak a megsértése az alapeljárásban megállapított tényállás alapján lenne elbírálandó abban az esetben is, ha a tényállás hiányos, nem kellően felderített, és ellentétes az iratok tartalmával (BH 2004.102.), vagy más megfogalmazásban: az alapügyben megállapított tényállás az irányadó, függetlenül attól, hogy az adott tényállás megalapozott-e, vagy sem (BH 2016.264., BH 2010.324.).

[84] A III. rendű terhelt az indítványában a bűnösségét a történetekről alkotott saját előadásán és a bizonyítékok saját szempontú értékelésén alapuló eltérő tényállás alapján vitatta. A Kúria azonban a fent kifejtettek alapján nem vizsgálhatta a tényállás bizonyítottságának hiányára, az elkövetési érték hibás meghatározására vonatkozó, így a bíróság bizonyítékértékelő, mérlegelő tevékenységére hivatkozó kifogásait, de nem vehette figyelembe a III. rendű terhelt felülvizsgálati indítványának azon részeit sem, amelyekben a szakértő kirendelésének, a szembesítésnek az elmaradását sérelmezte, továbbá ahol a

tényállás hibás voltára, felderítetlenségére, iratellenességére hivatkozott, mert azzal az ítéleti tényállás megalapozottságát vitatta, és ezáltal áttételesen a megállapított tényállást támadta, amelyre a felülvizsgálati eljárás keretében – a fent írt törvényi szabályozás szerint – nincs törvényes lehetőség.

[85] 4.2. Az enyhítő körülmények figyelembételével kapcsolatos kifogás kapcsán a Kúria rámutat, hogy a bíróság jogerős ítéletében kiszabott büntetés neme és/vagy mértéke ellen felülvizsgálati indítvány akkor terjeszthető elő, ha a büntetés a bűncselekmény törvénysértő minősítése, vagy a Btk. más – azaz a cselekmény minősítésen kívül eső – szabályának megsértése miatt törvénysértő [Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpont]. A felülvizsgálatban a jogerős ítéletben kiszabott büntetés tehát nem önmagában, hanem csak feltételhez kötötten vizsgálható; az említett jogszabályi hivatkozás első fordulata alapján akkor, ha a büntetés törvénysértő volta a cselekmény téves minősítésére, a második fordulata szerint pedig akkor, ha a büntető anyagi jog más szabályának megsértésére vezethető vissza. Következésképp téves minősítés vagy más anyagi jogszabálysértés hiányában a kiszabott büntetés neme és mértéke felülvizsgálat tárgya nem lehet; amennyiben a minősítés törvényes és a büntetés egyéb anyagi jogszabályt sem sért, a mérlegelési jogkörben, törvényes keretek között kiszabott büntetés mértéke a felülvizsgálati eljárásban nem támadható (BH 2017.219.II., BH 2016.264.II., BH 2012.239., EBH 2011.2387.II., BH 2005.337.III.). Nincs tehát lehetőség felülvizsgálati eljárásban önmagában a büntetékiszabási körülmények értékelésének vizsgálatára sem vagyis, hogy a bíróság a büntetés kiszabása során a Btk. 79. és 80. §-ának előírásait, a súlyosító és enyhítő körülményeket, valamint az 56/2007. BK véleményt miként veszi figyelembe.

[86] 4.3. A Kúria az ítélet alaptörvény-ellenesség okán való megsemmisítésére irányuló terhelti kérelemmel sem foglalkozhatott. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 9. alcíme szabályozza az alkotmányjogi panasz intézményét. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti. A döntést az Alkotmánybíróság megsemmisítheti, ha az alkotmányjogi panasz alapján megállapítja a bírói döntés alaptörvény-ellenességét [Abtv. 43. § (1) bekezdés].

[87] Minderre figyelemmel a Kúria – miután nem észlelt olyan egyéb eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatot – a Be. 660. § (1) bekezdésének főszabálya szerinti tanácsülésen, a Be. 655. § (1) bekezdésének főszabálya szerint eljárva – a Be. 662. § (1) bekezdése alapján III. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

[88] IV. A Kúria végzése ellen a fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata zárja ki.

[89] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. Az említett jogszabályi hivatkozás (7) bekezdése szerint felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. A Be. 656. § (4) bekezdése pedig rögzíti, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2021. november 15.

Dr. Sebe Mária s.k. a tanács elnöke, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró